

Lähiö-podcast

Jakso 8: Miten sulla menee? Kuinka Vantaalla jaksetaan?

Puhujat:

Sikke eli Siiriliina Kantola (SK) ja Niilo Helminen (NH), vieraina Ria Hakulinen (RH) ja Juho Outavaara (JO)

[Joka jaksossa toistuvat alkuspiikit]

SK: Mä oon Sikke.

NH: Ja mä oon Niilo.

SK: Ja sä kuuntelet Lähiö-podcastia.

NH: Seuraavan kahdeksan jakson aikana me tullaan selvittää, onko Vantaa todella maineensa veroinen ja mitkä on kiinnostavimmat ilmiöt ja tyypit Vantaalla just nyt.

SK: Me tullaan käymään Vantaan eri lähiöissä ja juttelemaan meidän mielenkiintoisten vieraiden kanssa esimerkiksi heidän Vantaa-identiteetistä.

NH: Me tullaan juttelee katutaiteesta, siitä onks nuorilla mahdollisuus vaikuttaa ja me päästään myös kuulemaan, millaista on ollut elää ja kasvaa Vantaan Korsossa.

SK: Onks Korso todella pahan maineensa veroinen vai liplattaako Ankkalammen vesissä rakkauden virta?

[kuulutus] *Hyvät matkustajat, bästa passengerare! Tervetuloa kuuntelemaan Vantaan kaupunginmuseon Lähiö-podcastia. Seuraavana vuorossa: Miten sulla menee? Kuinka Vantaalla jaksetaan?*

[keskustelu alkaa]

NH: Me ollaan Sikke nuoria. Me ollaan opiskelijoita. Nuorten ja opiskelijoiden hyvinvoinnista ja jaksamisesta on aika paljon puhuttu viime aikoina ja ehkä nyt korona-aikana erityisesti julkisuudessa.

Tänään me tavataan Nuorisotyö raiteilla -hankkeesta ihmisiä. Nuorisotyö raiteilla on Vantaan, Helsingin ja Espoon nuorisopalveluiden hanke, joka tarjoaa keskusteluapua just siellä missä nuoret liikkuu.

SK: Mennään juttelemaan Juho Outavaaran ja Ria Hakulisen kanssa. He kohtaa nuorisotyöntekijän työssä päivittäin monia kymmeniä nuoria. Ehkä me kuullaan, miten nuoret jaksaa Vantaalla täl hetkel ja mikä meininki tääl ylipäättään on.

NH: Nuorisotyöntekijät Juho Outavaara ja Ria Hakulinen tervetuloa Lähiö-podcastiin!

RH ja JO: Kiitos!

NH: Te olette siis Nuorisotyö raiteilla -hankkeesta, niin haluuttko aluks kertoa, että mistä tossa hankkeessa on kyse. Mitä te teette?

JO: Me tehään jalkautuvaa nuorisotyötä. Ja tosiaan hankkeesta kyse. Meil on jalkautuvan nuorisotyön näkökulmasta semmonen spseialiteetti, et me ollaan aika paljon raideliikenteen läheisyydessä ja meidän alue on koko kehärata. Tehään yli kuntarajojen, ettei toimita pelkästään Vantaal, vaan siin tulee Helsingin puolta myös.

SK: Se jalkautuminen tarkoittaa sitä, että te konkreettisesti meette niihin mestoihin, missä nuoret liikkuu. Millasissa asioissa te Ria jeesaatte nuoria Vantaalla?

RH: Me autetaan kaikessa, missä he tarvitsee sitä apua. Se voi olla kouluun liittyvissä kysymyksissä tai perhesuhteisiin liittyvissä kysymyksissä. Käytännössä ihan maan ja taivaan väliltä. Se on ihan se, mitä se nuori tarvii tai mitä apua se just sil hetkel tarvii.

NH: Kun te jalkaudutte, eli meette sinne nuorten keskuuteen, niin kuinka paljon nuorii te vaikka viikon aikana suurin piirtein kohtaatte?

JO: Me kirjataan kohtaamiset aina ilta kerrallaan. Nyt on varsinkin viime aikoina ollut täs pientä sesonkia, niin jossain satasen huiteilla. Suurin piirtein sata nuorta kohdataan illassa. Siin saattaa aika paljon olla – eilen esimerkiksi vähän rauhallisempaa, vähemmän likkentees – niin oli joku 60 kohtaamista. Varsinki perjantai, lauantai sunnuntai, niin kyl se satasen päällä monesti on.

SK: Millä tavoin koronavirus ja sen aiheuttamat rajotukset on vaikuttanu siihen, mitä te kohtaatte siellä kentällä?

RH: Paljon näkyy pahoinvointia nuorten keskuudessa. Jos verrataan aikaisempaa, ennen korona-aikaa, niin ne kohtaamiset on ollu jollain tapaa paljon iisimpiä. Täl hetkel ne on... Sielt saattaa tulla tosi raffei tarinoitaki. Se on se, mikä on vaikuttanu ehkä eniten.

SK: Mitä te teette siin tilanteessa, ku te kuulette niit raffei tarinoit? Te juttelette nuoren kans ja pyritte olee siin läsnä, eikö näin?

RH: Kyllä. Ja tarvittaessa ohjataan muiden palvelujen piiriin. Se on se yks osa meidän työtä, että löydetään ne oikeet tahot, minne voidaan ohjata se nuori myöskin.

JO: Se voi monesti myös olla pelkästään se, et sitä nuorta kuulee joku luotettavaks koettu aikuinen, niin se saattaa olla jo pelkästään tosi iso asia. Vaikkei se aiheuta meidän puolelta mitään välttämättömiä jatkotoimenpiteitä. Niin pelkkä se, et kuullaan se nuori ajan kanssa ja kuunnellaan se, mitä hänellä on sydämellään. Monesti se on kumminkin, et asioist puhuminen – erilaisista haasteista – saattaa jo pelkästään olla sille nuorelle tosi iso asia.

[kuiskaava ääni] *Lähiö-podcast*

NH: Mainitsittekin, et viime aikoina on ollu aika paljon kysyntää teidänkin työlle, ja nuorisotyön merkitys on varmasti korostunu nyt korona-aikana ihan uudella tavalla. Millä tasolla nuorisotyö Vantaalla teidän mielestänne tällä hetkellä ylipäättään on?

RH: Kyllä se hyvällä tasolla on. Paljon tehdään digitaalist nuorisotyötä ja sitten yksilötyötä – tietty rajoitusten sallimissa rajoissa. Ja sitten jalkautuva työ on tosi voimakas Vantaalla. Sitä tekee alueellisella puolella lähestulkoon kaikki. Meitä nuorisotyöntekijöitä löytää sielt kadun puolelta myös yllättävän paljon.

SK: Joo.

JO: Vantaal on kaikista näistä lähikunnista pisin ja vahvin perinne jalkautuvaan nuorisotyöhön. Se on ollut Vantaal ehkä semmonen vahvuus, että kuka tahansa vantaalainen nuorisotyöntekijä pystyy lähtee jalkautuun. Ymmärtää ne lainalaisuudet, sen tehtävän ja ne puitteet siel julkisis tiloissa. Kyl se on pitkä perinne ja tosi vahva aina ollut se jalkautuva nuorisotyö. Nyt se on viel korostunu korona-aikana.

SK: Te kohtaatte monia satoja nuoria viikossa teidän työssä. Miten nuoret voi Vantaalla tällä hetkellä?

RH: Varmaan pääosin hyvin. Toki on niitä yksittäisiä nuoria, missä se pahoinvointi on paljon voimakkaampaa ja korostuu tällasena aikana eri tavalla. Kyl mä sanoisin, et pääosin ihan hyvin.

JO: Joo. Mekin tavallaan ehkä peilataan sitä nuorten hyvinvointia vähän eri vinkkelistä. Se saattaa hyvin olla, et jos puhutaan kaikista vantaalaisista nuorista, niin tulee äkkii semmonen vääristymä. Koska me tavallaan tehdään töitä keskimäärin enemmän niitten nuorten kanssa, joilla ei mee välttämättä niin hyvin. Tavallaan meil jää paljon sitä isoo massaa, joil on kaikki hyvin, koulu kulkee, kotona kaikki hyvin. On harrastuksia ja näinpäin pois. Niin se jää. Me ei välttämättä ihan aina tavoiteta sitä massaa. Et meil on mumminki aika kohdennettua tää työ.

NH: Ja tietysti Vantaa myös alueena aika laaja –

JO: Iso kaupunki joo.

NH: Mitkä asiat on semmosii, mitkä teitä työllistää tällä hetkellä eniten? Mistä ootte ehkä eniten huolissanne?

JO: Kyl ne varmaan on aika samoja, mitkä oli ennen koronaa. Et jotenki ne ehkä sit vaan näkyy voimakkaammin. Kyl semmonen yleinen pahoinvointi ja –

RH: Ja siihen yleiseen pahoinvointiin, mitä tulee, niin sit tulee kuvioon monesti päihtet ja rikollisuus, väkivaltaisuus. Ne näkyy ehkä meidän työssä paljon enemmän, mitä normaalisti näkyis.

JO: Kyllä.

RH: Varsinkin se väkivaltaisuus.

SK: Mikä teitä on ilahduttanu, kun te ootte kohdannu nuoria?

RH: Varmaan se, et meidät tunnetaan jo aika hyvin tuolla katukuvassa. Tietty meil on tosi voimakkaat tunnisteet myös siinä. Ja se, et nuoret tulee paljon meidän luokse myöskin. Vaikka me ollaan heidän tonteilla, työskennellään, ja pääkohta on se, et me lähestytään heitä. Niin kyl sitä nyt on yllättävän paljon, et nuoret lähestyy meitä. Niin se on kyl... Se ilahduttaa aina.

JO: On meilläkin sit niist meidän... Jos on sata kohtaamist illas, niin kyl niistä suurin osa on semmosia kivoja, hyväntuulisia ja ilosia kohtaamisia. Kerrotaan, miten päivä on menny, ja me kysellään vähän, ja... Hirveesti on sitä kaikkee positiivista. Ja nuorissa on semmost energiaa ja tietyn tyyppist voimaa myös hirveesti. Ei meidänkään kohtaamiset todellakaan sitä, et pelkästään jonkinlaist ongelmanratkomista tai mitään tällasta. Se on ihan semmost... Paljon meil on arkipäiväisiä, hauskoja ja kivoja kohtaamisia.

NH: Toi on ihan kiva kuulla ja ehkä semmonen asia, mikä yleensä saattaa vähän unohtuu. Julkisuudes on paljon puhuttu koronasta ja nuorten jaksamisesta. Se on aika kuuma peruna tällä hetkellä. Nuorten pahoinvoinnista ja siitä, et harrastuspaikkoja on suljettu ja koulut on kiinni. Minkälaisii vinkkejä te nuorisotyöntekijöinä haluisitte antaa tyypille, joka ehkä kamppailee jaksamisen tai tällasten ajatusten kanssa?

RH: Ensinnäki se, että ikinä ei oo sen jaksamisen kaa yksin. Niit on montaa muitaki henkilöit, jotka kamppailee samojen asioitten kanssa. Sit se, et puhutaan niist asioista. Koska ratkasut voi löytyy yllättävänsä läheltä, kun avaa sen keskustelun. Vaikka harmillinen tilanne sinänsä tää on.

NH ja SK: Mm.

SK: Te mainitsitte, että nuoret tunnistaa teitä kadulla ja teidän luo hakeudutaan juttelemaan. Voiks teihin olla jollain muul taval yhteydessä ku ihan *face to face* kadulla? Onks teil joku päivystyspuhelin tai some mitä kautta te saatte yhteydenottoja?

RH: Me ollaan vähän joka puolella somessa. Meil on Instagramit, on Snapchatit, Tik Tokit, kaikki muut. Tietty me aktiivisesti myös jaetaan käyntikortteja, että nuoret saa meihin ihan puhelimitsekin yhteyttä.

[Äänigallup] *Lähiö-podcastin äänigallup-osiossa sukelletaan vantaalaisten äänten maailmaan. Kuulet siis äänen, joka liittyy jollain tapaa Vantaan lähiöihin ja tehtävänä on arvata, mistä ääni on peräisin. Myös jaksojen vieraat pääsevät osallistumaan tähän aivonystyröitä kutkuttavaan kisaan.*

Tässä tämän jakson ääni: [kohinaa, tööttäys, kirskunaa]

NH: Some mainittiin positiivisena esimerkkinä, mut sitte kodin ulkopuolisia asioita, mahdollisuuksia, on ehkä vähemmän. Mitä koronaturvallisii mahdollisuuksii, nyt jos puhutaan somen ulkopuolisesta elämästä, nuorille on Vantaal täl hetkel? Osaatteko mainita?

JO: Tuolla nuorisotyössä paljon käytetään digitaalisii alustoja, Habbo Hotellia ja Discordia. Ne nyt ainakin on hyvin koronaturvallisii.

RH: Sit semmonen perus lenkkeily, ulkoilu, metsän siimeksessä. Seki toimii. [naurahtaa]

SK: Kyllä. Ja eiköhän tää tilanne täst joku kaunis päivä vielä rauhotu, niin sit päästään taas elämään normaalisti, niin sanotusti. Jokainenhan meist tarvii joskus elämänsä aikana apua, ja se on täysin normaalia. Mistä voi hakee apua, jos tuntuu silt, et ei meinaa jaksaa tai esimerkiksi ahdistaa koronaan liittyvät tuntemukset tai ylipäättään kokee tämmöst pahoinvointii? Mistä Vantaalla voi saada jeesii, muualta ku teiltä, tottakai?

RH: Ihan vaikka SPR Nuorten turvatalo. Sieltä voi hakea apua. Eikä pelkästään sitä, et tarvis turvatalon paikkaa, vaan sielt löytyy hyvät keskusteluavut. Ja sitten –

JO: Kuraattorit, oppilashuolto koulussa... Noi nyt ensimmäisenä tulee mieleen.

RH: Sit on erilaisii järjestöjä myöskin, tekee nuorisotyötä kuitenkin. Et jos ei meihin haluta välttämättä olla yhteydessä, niin sit on muitakin tahoja täällä, jotka tekee nuorten hyväks.

[kuiskaava ääni] *Lähiö-podcast*

SK: Tuleeks teil mieleen jotain pointtei, mitä jokaisen nuoren ois tärkeä tietää teidän työstä ja mitä Raiteilla-hanke tekee?

RH: Ehkä se pointti, et me ollaan nuoria varten. Me ei olla poliiseja. Me ei olla sosiaalityöntekijöitä. Pääsääntöisesti me ollaan kaikissa tilanteissa nuorten puolella. Me ollaan niit nuorten puolestapuhujia myöskin. Mitä tulee muiden aikuisten kanssa keskusteluun, niin me ollaan heitä varten täysin.

SK: Toi oli kyl merkittävä tieto, et te ohjaatte myös muuhun avun piiriin, jos on semmost tarvetta.

JO: Niinku Ria sano tos aikasemmin, se on hirveen iso osa tätä meidän työtä. Mehän ei ihan ehkä nois katuolosuhteissa pystytä kaikkia nuorten huolia, murheita ja ongelmii – jos niit on – ratkoo, mut meil on sit tavallaan... Osataan sit palveluohjata ne nuoret semmoselle taholle, joka juuri täs kyseisessä jutussa auttaa nuorta eteenpäin. Ja se on sitä meidän semmost ydintehtävää myös ja ydinosaamista.

NH: Tosi paljon tosi tärkeitä ja oleellista asiaa täs on nyt käyty. Tähän ihan loppuun me haluttais tämmönen ehkä kevyempi osio nyt sitten järjestää teille –

[naurua]

NH: Eliikkä meil on jokaselle vieraalle tällanen vantaalainen ääni. Tunnistuskilpailu. Kohta kuulette siis jollain tavalla Vantaaseen liippaavan äänen tuolta. Ja teidän tehtävänä ois arvata, mistä äänestä on kyse.

RH: Noni!

JO: [äännähdys]

SK: Eli kumpi vastaa nopeemmin. Tästä voi tulla teidän välinen skaba nyt.

RH: Joo.

JO: Voi vitsi...

[kohinaa, tööttäys, kirskunaa]

NH: Mistä äänestä on kyse? Mikä paikka?

RH: Tikkurilan keskusta. [naurua]

SK: Hyvä arvaus.

JO: Varmaan bussi Tikkurilan... Mä epäilen, et se ois bussi.

SK: Hyvä arvaus sekin, mutta valitettavasti väärät. [naurua] Haluutteko –

RH: Joo halutaan tietää oikea –

[naurua]

SK: Haluutteko yrittää uudestaan vielä?

JO: En mä keksi.

RH: Ei, nyt ei kyllä leikkaa.

[naurua]

NH: Kyseessähan oli siis Jumbon parkkihalli.

SK: Kyllä!

JO: Voi perhana!

NH: Siellä!

RH: No oishan tää pitäny tietää!

JO: Ois pitäny! Ihan helppo oli.

[naurua]

NH: Hei kiitos paljon Juho ja Ria vierailusta Lähiö-podcastissa!

SK: Kiitos teille!

JO: Kiitoksia teille!

RH: Kiitos teille!

SK: Kiitti!

[musiikkia]

SK: Sä kuuntelit Lähiö-podcastia.

NH: Kuuntele kaikki jaksot osoitteesta lähiöpodcast.fi.

SK ja NH yhdessä: Moikkaaaa! [naurua]

[musiikkia]